

Johann Cothmann

**Prorector Academiae Rostochiensis Johannes Cothman S.S. Theologiae
Licentiatus & Professor. Ad funereas exsequias Quas ... filiolae Catharinae
Elisabethae Getels/ Hodie hora prima in aede Mariana parant Moestißimi
parentes. Omnes almae huius Universitatis cives peramanter invitat**

Rostochi[i]: Pedanus, 1631

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777444127>

Druck Freier Zugang

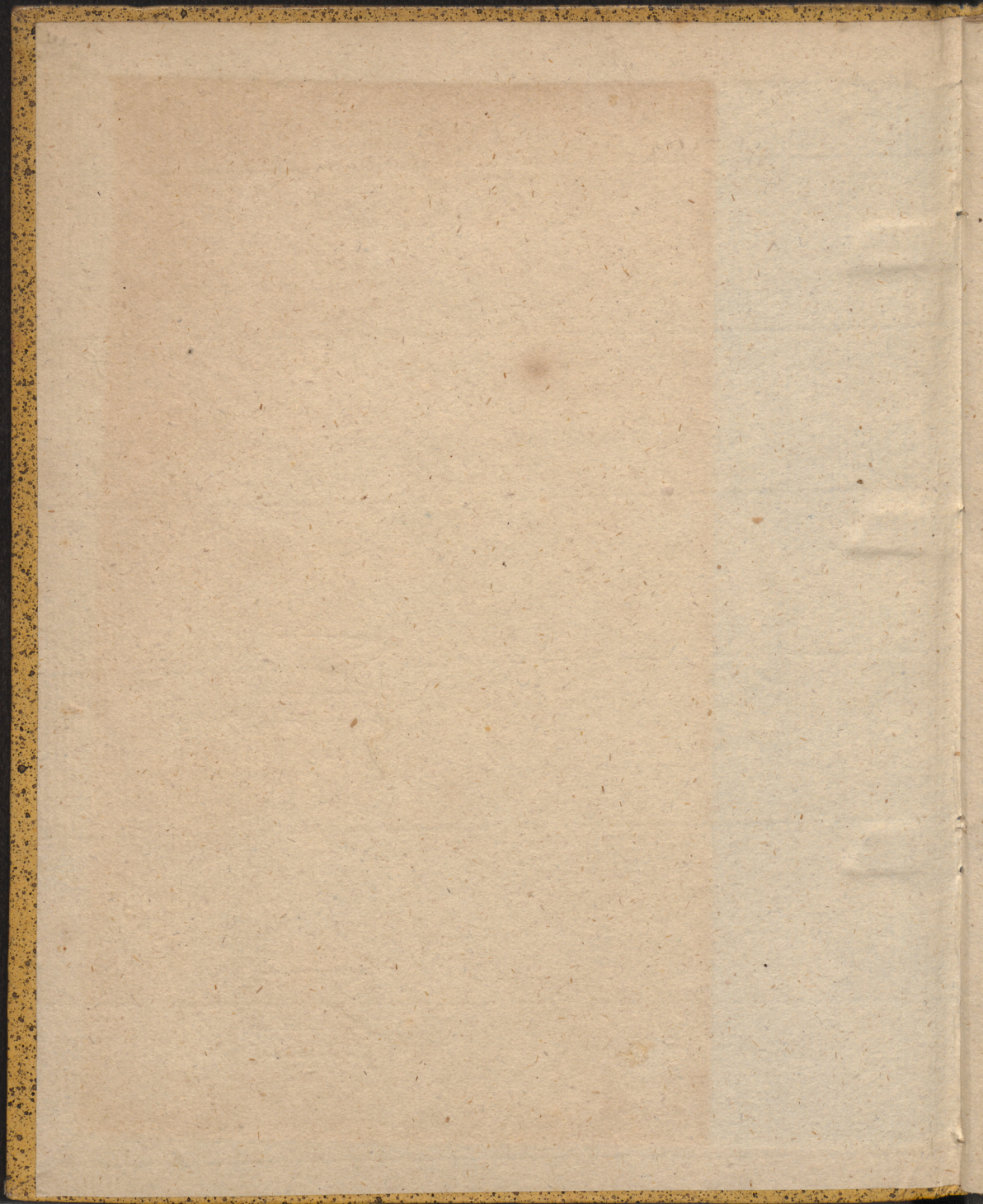

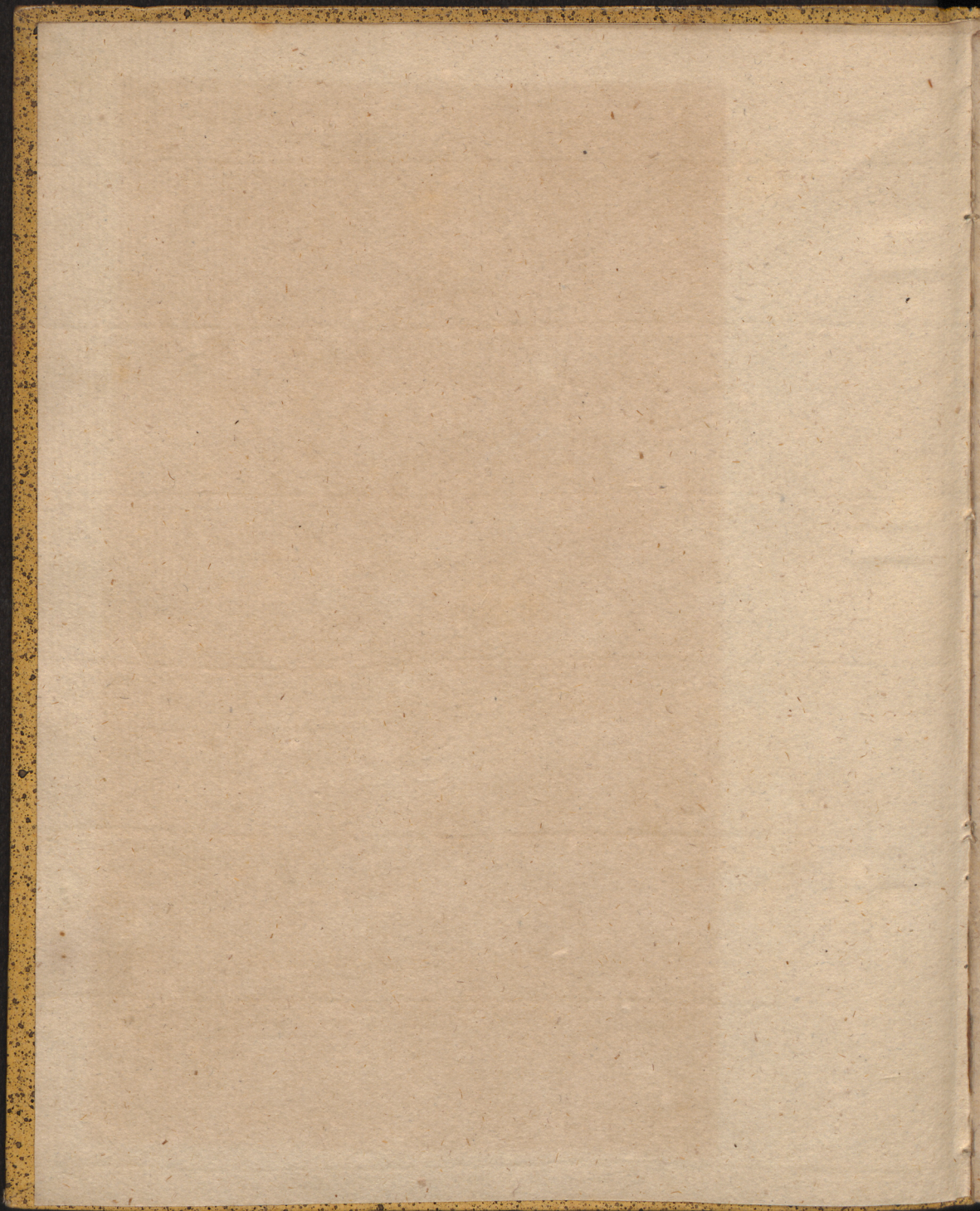
Cothman, J.,

in C. E. Getelt.

Rost. 1631.

4.

PRORECTOR
Academiae Rostochiensis
JOHANNES COTHMAN
S. S. Theologiae Licentiatus &
Professor.

Ad funereas exsequias

Quas

Meliosissima ac suavissima filiola

CATHARINÆ
ELISABETHÆ Getels/

Hodie hora prima in aede Mariana parant

Mafsimi parentes.

Omnes almae hujus Universitatis cives
peramanter invitatur.

ROSTOCHI

Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.
ANNO M, DC, XXXI.

As in the original
TO THE
CATHARINE
ALABETH
Catharine
Rostock

PRORECTOR
Universitatis Rostochiensis
JOHANNES COTHMAN, S.S.
Theologiæ Licentiatus & Professor.

Uulgatum illud : Diversos diversa juvant, nec voto vivitur uno, si unquam ante hac, hoc seculo certè verissimum est. Nam suus cuiq; mos, suum cuiq; pulchrum. Et scinditur studia in contraria vulgus. Hinc alios sectari videmus voluptatem, alios honores & divitias &c. de quibus tamen dictum nervosum Thomæ de kempis usurpare non dubitamus, nonne, inquit, vides omnia esse vana. verè vanitas est talia sectari, cum mors improvidos ejusmodi affeclas opinione celerius sapius abripiat. Satius ergo est hoc imprimis tempore calamitatum ferace mortem meditari qua nihil certius, hora illi licet sit incerta. Dicente enim poeta: mors certa est incerta dies, hora agnita nulli. Conducit verò crebra mortis meditatio hoc potissimum exulceratissimo seculo, quo, ut comicus loquitur malum malo sese agglutinat; qui enim

A 2

mori-

moriendum sibi sapius cogitat, facilius quasvis
adversitates, gravissimas licet sustinet. Expen-
dit enim pressuras non fore perpetuas, sed sua-
vissima subsequutura vitæ alterius ærumnarum
nesciæ halcyonia. Unde B. Augustinus inquit:
audacter pronuntio, quoniam principium ho-
minis vitæ, initium dolorum, fuere philosophi
hæc non ignorantes, quia in ortu puerorum lu-
gebant, in morte gaudebant, hæc signantes, quia
homo ad laborem nascitur, & ad requiem mo-
ritur. Meditatione mortis homo Christianus
peregrinantes imitatur, qui licet varias experi-
ri cogantur itineris difficultates, cunctas ta-
men non solum patienter perferunt, sed & spe
liberationis instantis superant. Haud aliter
Christicola, qui se in hoc seculo tempestuoso
peregrinum esse agnoscit, omnes adversitatum
impetus irreverberatis obtutibus, ut Augusti-
nus loquitur, aspicit, tandemq; divino fretus
auxilio vincit. Carni equidem & sanguini per
peccatum corruptis, vitæ præsentis ærumno-
sa facies est molestissima, adeo quidem ut & san-
ctissimi vitæ hujus pertæsi, nativitatis suæ diei
maledixisse legantur; ijdem tamen Spir. S. gra-
tiâ sese recolligentes, meditatione mortis ac
subsecuturæ ad vitam æternam resurrectionis
sele

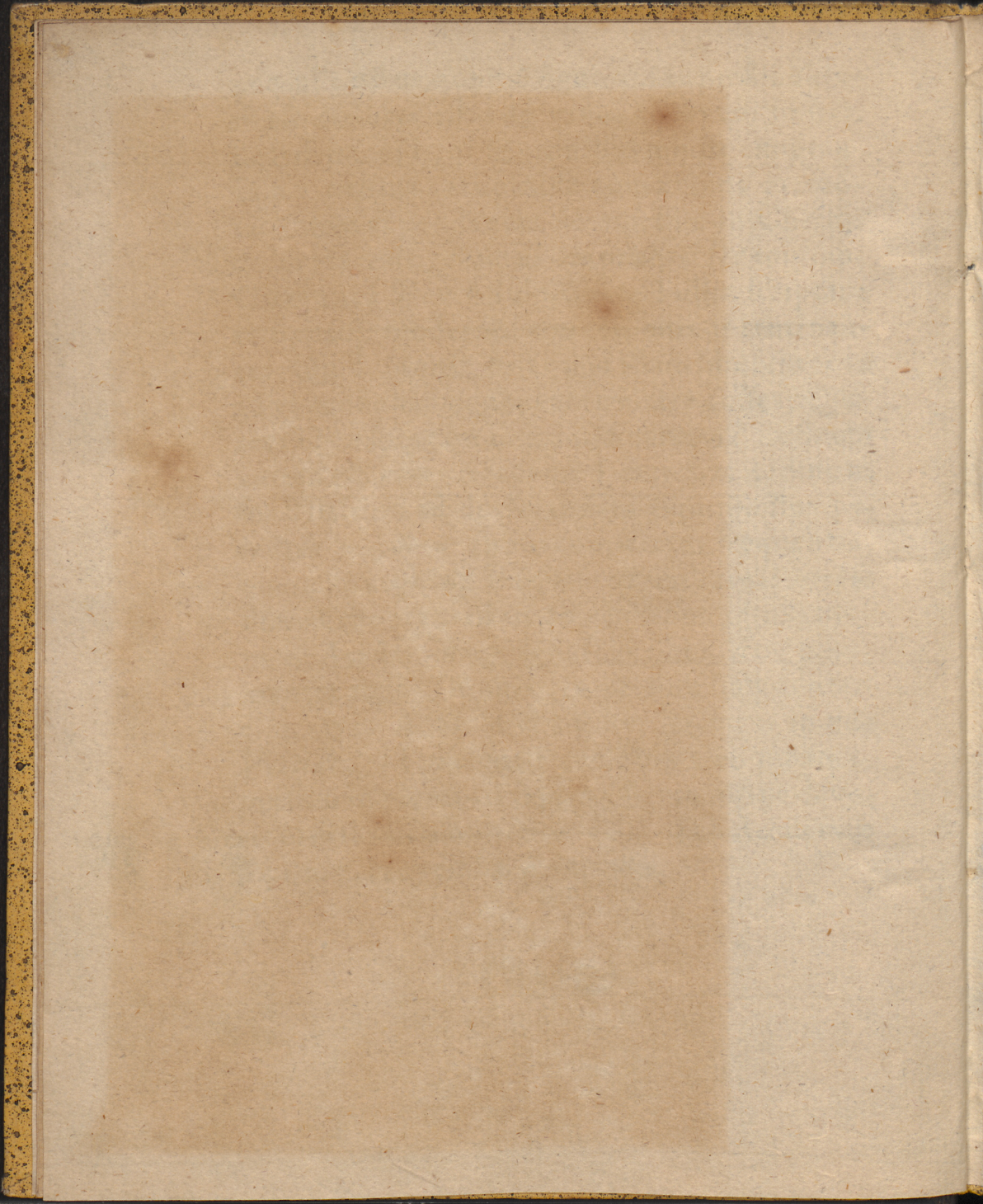
se se solati suut. Unde sapientissimus mortali-
um Salomon, melior est, inquit, dies mortis die
nativitatis. Quotquot ergo suos ex hoc procel-
loso mari per mortem ad vitæ aternæ portum
tutissimum præmiserunt, meditatione hac om-
nium optimè se se consolari valent. Si namq;
vero consonum illud Ciceronis: habet præteri-
ti doloris secura recordatio delectationem,
quanta credimus perfunduntur lætitia, vitæ
cœlestis portum attingentes; beati enim illi
sunt & à laboribus suis requiescunt. sunt in ma-
nu Domini, ubi facietate gaudiorum in conspe-
ctu Jehvæ afficiuntur & nullum quo nos super-
stites indies premimur, attingit eos malum. Hu-
jus felicissimæ jucunditatis & jucundæ felicitatis
compos facta est, beatissima animula *Catharina
Eliabeta Setels* / antequam malitia cor-
rumperet & mutaret intellectum ipsius, aut do-
lus deciperet illius animum. vix annum enim
complens animulam Deo creatori, redemptori
& sanctificatori reddidit. Nam cum ipso die
Michaelis 29. septemb. anni præteriti 1630. lu-
cem hanc aspexisset, 30. octob. anni currentis,
inter 9. & 10. matutinam denata est. Confide-
rantes autem defunctulæ nostræ vitæ brevitatem,
vitam hanc præsentem ventum esse cito

prætervolantem, adeo ut vivere nostrum nihil aliud sit, quam ad mortem transire rectè affirmamus. Id piè secum expendens Gregorius, vita, inquit, mea naviganti similis est, sive dormiam sive vigilem semper festinans vado ad mortem. Nam ut poeta ait: mors & fugacem persequitur virum, nec parcat imbellis juventæ poplitibus. Avum paternum defunctula nostra habuit virum spectatissimum ac prudentissimum Dn. *Hennigum Gesele* celeberrimæ urbis Brunsvicensis patricium eminentissimum. Aviam autem paternâ *Magdalenam von Pleshen* p. m. matronam non solum nobilem, sed & in super virtutibus sexui fæmineo competentibus, ornatissimam. Avus maternus fuit vir Nobilissimus consultissimus & clarissimus *Christophorus Sturzins* J. U. D. eximius, & historiarum in hac universitate nostra professor publicus & serenissimorum Regum Danicæ *Friederici Secundi*, & poloniæ *Sigismundi Tertij* consiliarius Magnificus, Cujus defuncti locum jam supplet vir consultissimus & clarissimus Dn. *Iohannes Moringius* J. U. D. & causarum forensium practicus celeberrimus qui cum locum Avi defuncti, ducendo Aviam *Catharinam Clingiam*, matronam p. m. honestissimam, memor

mor, istius: qui succedit in locum, succedit in
jus teneret, locum illum ut avum decet egregiè
ornavit. pater defunctulæ nostræ est vir consul-
tissimus & clarissimus Dn. *Johannes Wetelt J.U.*
D. celeberrimus & Dicastrerius Megapolensis
Advocatus & procurator vigilantissimus &
dignissimus. Mater verò Nobilis *Eva Sturzia*
fœmina lectissima, virtutibus sequiorem se-
xum condecorantibus insignis. His laudatis ac
præcipui nominis majoribus beatula nostra a-
nimula profeminata, mortis violentiam decli-
nare non potuit. Hinc verum esse videmus il-
lud Horat: mista senum ac juvenum densantur
funera: nullum sæva caput proserpina fugit.
Facile autem conijci potest, quanto in mœrore
mœstissimi versentur parentes, filiulæ Suæ
charissimæ obitum considerantes; cui tamen
modum imponent, expedientes, non illud ser-
vij Sulpitij de obitu Tullia filia Ciceronis di-
centis: in unius mulierculæ animula si jactura
facta est tantopere commoveris? Quæ si hoc
tempore non suum diem obiisset, paucis post
annis tamen ei moriendum fuit, quoniam ho-
mo nata fuerat: sed dictum spiritus sancti, de
mortuis in Christo, affirmantis: non esurient
neq; sitient amplius, nec cadet super illos sol.
neq;

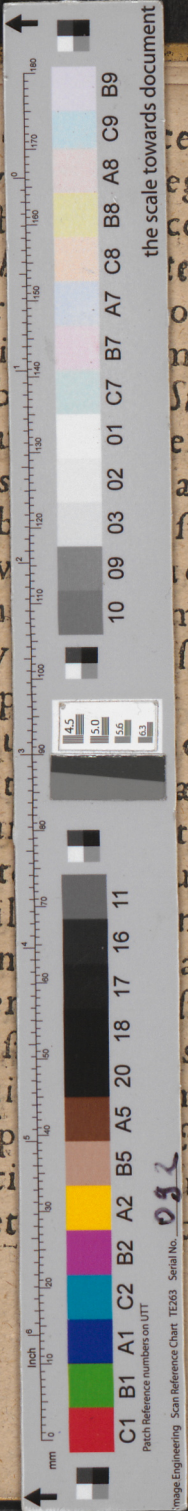
neq; ull9 æstus, quoniã Agn9 qui in medio thro-
ni est deducet illos ad vivos aquarum fontes.
Beatissimam hanc & omnibus modis exoptan-
dam vitæ hujus ærumnosæ cum æterna permu-
tationem expendentes de mortuis in Christo
dolorem mitigabimus imprimis sententiam
Ciceroni à Servio Sulpitio de Tullia scriptam
temporiq; moderno convenientem trutinan-
tes: Quid, inquit, fuit quod illam hoc tempore
ad vivendum magnopere invitare posset? Quæ
res? Quæ spes? quod animi solatium? nostrum
autem est cives Academici omnium ordinum
spectatissimi ad declarandam erga mæstos pa-
rentes *ουμνιθου* funus comitari ea frequentia,
quam unusquisq; sibi viam omnis carnis ingre-
dienti exoptat. Id ut ab omnibus jurisdic-
tionem Academicam agnoscentibus fiat, pera-
manter rogo & moneo. convenite itaq; confer-
tim cives Academici ad hor. primam in æde
Mariana, ac præsentia tempora Deo rerum o-
mnium moderatori sapientissimo pijs ac devo-
tis precibus committite. P. P. Sub Academiae
Sigillo 1, Novembr, Anno 1631,

1631

mor, istius: qui succedit in lo
jus teneret, locum illum ut av
ornavit. pater defunctulæ nost
tissimus & clarissimus Dn. fol
D. celeberrimus & Dicafter
Advocatus & procurator vi
dignissimus. Materverò Nob
fœmina lectissima, virtutibu
xum condecorantibus insignis
præcipui nominis majoribus b
nimula profeminata, mortis v
nare non potuit. Hinc verum
lud Horat: mista senum ac juv
funera: nullum sava caput p
Facile autem conijci potest, qu
mæstissimi versentur parent
charissimæ obitum considerat
modum imponent, expendent
vij Sulpitij de obitu Tullia fil
centis: in unius mulierculæ an
facta est tantopere commover
tempore non suum diem obij
annis tamen ei moriendum fui
mo nata fuerat: sed dictum sp
mortuis in Christo, affirmanti
neq; sitient amplius, nec cadet

cedit in
egregiè
consul-
telt J.U.
olensis
nus &
Sturzia
em se-
atis ac
stra a-
decli-
nus il-
santur
fugit.
ærore
æ Suæ
tamen
ud ser-
nis di-
actura
si hoc
s post
n ho-
ti, de
orient
os sol.
neq;